

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רס"ז ע"א

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רס"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

תַּטְפְּנָה שְׁפִיתִי זָרָה וְגו'.

תרגום לעברית

כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ בְּצַד הַקִּדְשָׁה בְּסוּד הָאֱמוּנָה אֲרַבְעָה פְתָחִים לְאַרְבָּעָה צְדָדִים שְׁמֵתִקְשָׁרִים זֶה בָּזֶה, וְכֻלָּם קְדוּשִׁים, כִּי גַם לְמִטָּה כָּאן. וְכִשְׁאַלָּה נִקְשָׁרִים וּמִתְחַבְּרִים זֶה עִם זֶה כְּאַחַד בְּהִיכָל הַזֶּה, אֲזִי נִקְרָא בֵּית חֵבֶר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, (מְשָׁלִי כֹא) מֵאַשֶׁת מְדִינָה וּבֵית חֵבֶר. וְהִיכָל הַזֶּה עוֹמֵד תָּמִיד לְהִרְעוּ. עַל הִיכָל הַזֶּה כְּתוּב, (שֵׁם כֹּז) וְנִנְעֲתָרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא, מִשּׁוּם שֶׁכָּאן עוֹמְדִים כָּל אוֹתֵן נְשִׁיקוֹת רָעוֹת וְתַאֲוֹת רָעוֹת, וְכָל עֲדוּנֵי הַגּוֹף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁבְּאוֹתָם הָעֲדוּנִים מִתְגַּרֵּשׁ אָדָם מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא. וְעַל הִיכָל הַזֶּה כְּתוּב, (שֵׁם ה) כִּי נִפְתַּח תַּטְפְּנָה שְׁפִיתִי זָרָה וְגו'.

טקסט הזוהר

בְּהַאי הִיכָלָא, קִיַּימָא חַד רוּחָא, דְּאִיהוּ מְמַנָּא עַל כָּל אֱלִין דְּלִתְתָּא, וְאִיהוּ כְּלָלָא עַל כָּל שְׂאֵר רוּחִין. הָאִי הִיכָלָא, מִתְקַשְׁטָא בְּקִשּׁוּטֵי דְשִׁפְירוֹ, עַל כָּל אֵינוֹן הִיכָלִין. בְּהִיכָלָא דָּא, מִתְלַכְדֵי רַגְלֵיהּ דְטַפְשָׁאִי. עַל הָאִי הִיכָלָא כְּתִיב, (מְשָׁלִי ו) אֵל תַּחֲמוֹד יִפְיָה בְּלִבָּהּ וְאֵל תִּקְחָהּ בְּעַפְעָפֶיהָ.

בהיכל הזה עומדת רוח אחת שממנה על כל אלו שלמטה, והיא כלל על כל שאר הרוחות. ההיכל הזה מתקשט בקשויי יפי על כל אותם ההיכלות. בהיכל הזה נלכדים רגלי הטפשים. על ההיכל הזה כתוב, (משלי ו) אל תחמד יפיה בלככה ואל תקנהו בעפעפיה.

טקסט הזהר

בהאי היכלא, תליין כל תיאובתין דעלמא. וכל אינון ענוגין דטפשי, חסרי לבא, חסרי דעתא. כמה דאת אמר (משלי ז) וארא בפתאים אבינה בבנים נער. חסר לב. עובר בשוק אצל פנה וגו'. בנשף בערב יום וגו'. וכדין אתקריבו רגלוי להאי היכלא, דאיהו כללא דכלהו תתאין. כדין, (משלי ז) והנה אשה לקראתו שית זונה ונצורת לב. שית, דא איהו האי היכלא, דאיהו שתיתאי לכל שאר היכלין. והכא קיימא זונה, לאפתאה לטפשיאין.

תרגום לעברית

בהיכל הזה תלויים כל תאוות העולם וכל אותם ענוגים של הטפשים חסרי הלב, חסרי הדעת, כמו שנאמר, (שם ז) וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב עבר בשוק אצל פנה וגו'. בנשף בערב יום וגו'. ואז קרבות רגליו להיכל הזה, שהוא כלל של כל התחתונים. ואז, (שם) והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב. שית - זהו ההיכל הזה שהוא ששי לכל שאר ההיכלות, וכאן עומדת זונה לפתות את הטפשים.

טקסט הזהר

בהאי היכלא קיימא ולא קיימא. נחתא ומפתא, סלקא ואסטיאת. כמה דאת אמר (משלי ז) בביתה לא ישכנו רגליה. פעם בחוץ פעם ברחובות, כד סלקא לעילא. (משלי ז) ואצל כל פנה תארוב. כד נטיל נשמתא.

בְּהִיכֹל הַזֶּה עֹמֶדֶת וְאֵינָהּ עֹמֶדֶת. יוֹרֶדֶת וּמִפְתָּה, עוֹלָה וּמִשְׁטִינָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם)
בְּבִיתָהּ לֹא יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ. פֶּעַם בַּחוּץ פֶּעַם בְּרַחֲבוֹת - כְּשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה. וְאֶצֶל כָּל פֶּנֶה
תֵּאָרֵב - כְּשֶׁנוֹטְטֶלֶת אֶת הַנֶּשֶׁמָה.

טקסט הזהיר

מֶה כְּתִיב, (משלי ז) וְהִחַזִּיקָהּ בּוֹ וְנִשְׁקָהּ לוֹ. אֲלֵיּוֹן אֵינּוֹן נְשִׁיקִין, לְסֹאבָא, וּלְאַטְעָא בְּנֵי
נֶשֶׁא אֲבִתְרָה. בְּגִין דְּהֶכָא, אִיהוּ אֲתֵר דְּכָל אֵינּוֹן נְשִׁיקִין בִּישִׁין, וּמְכָל זְנוּנִים נוֹכְרָאִין,
דְּאֵינּוֹן מְתִיקִין לְפּוֹם שַׁעְתָּא. וְיִי לְסוֹפִיָּהּ, כְּמָה דְּכְתִיב (משלי ה) וְחָלַק מִשְׁמֶן חֶכֶה.

תרגום לעברית

מֶה כָּתוּב? וְהִחַזִּיקָהּ בּוֹ וְנִשְׁקָהּ לוֹ. אֵלּוֹ אוֹתָן נְשִׁיקוֹת לְטִמָּא וּלְהַטְעוֹת בְּנֵי אָדָם אַחֲרֶיהָ,
מִשּׁוּם שֶׁכָּאן הוּא מְקוֹמָם שֶׁל כָּל אוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת הָרָעוֹת, וּמְכָל הַזְנוּנִים הַזֵּרִים שֶׁהֵם
מְתוֹקִים לְפִי שַׁעָה, אוֹי לְסוֹפָם! כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם ה) וְחָלַק מִשְׁמֶן חֶכֶה.

טקסט הזהיר

וּכְתִיב וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כְּלַעְנָה. מֵאֵי מָרָה כְּלַעְנָה. אֶלָּא, כִּד בַּר נָשׁ אֲתַפְתָּא אֲבִתְרָה בְּהֵאֵי
עֲלָמָא, וּמִטָּא זְמַנִּיהָ לְאַסְתָּלְקָא מִהֵאֵי עֲלָמָא, אִיהִי קִיִּימָא עֲלִיָּה דְּבַר נָשׁ, וְאַתְגְּלִימַת
קַמִּיהָ בְּגִלְמָא דְּגוֹפָא דְּאֶשָּׁא וְחֶרְבָא שִׁינְנָא בִּידָהּ, וְתִלַּת טִיפִין בָּהּ.

תרגום לעברית

וּכְתוּב, וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כְּלַעְנָה. מֶה זֶה מָרָה כְּלַעְנָה? אֶלָּא כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּתֵּה אַחֲרֶיהָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִגִּיעַ זְמַנּוֹ לְהִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם הַזֶּה, הִיא עֹמֶדֶת עַל הָאָדָם וּמִתְלַבֶּשֶׁת לְפָנָיו
בְּגִלְמָה שֶׁל גּוֹף שֶׁל אֵשׁ וְחֶרֶב שְׁנוֹנָה בִּידָהּ, וְשֶׁלֶשׁ טְפוֹת בָּהּ.

ואוקמוה, ובה טפה חדא, מאינון טיפין דאיהי מריא, ובשעתא דאטיל לה לפומיה דבר נש, עאל במעוי. וכדין נשמתא אתבלבלא, וההיא טיפה שטיא ואזלת בגו גופא, ואעקרת לה לנשמתא מאתרה, ולא שביק לה לנשמתא אתר למיתב, ואיהי מרה כלענה, ואטעים לה בר נש במרירו, חלה ההוא מתיקא, דטעמו בה בהאי עלמא, כד אתמשכו בתרה, לבתר אשדי טפה אחרא, ונשמתא נפקאת, ומית בר נש. ולבתר אשדי טיפה אחרא, וירוקין אנפוי, ואבאיש. בגין דנשמתא היא קדישא, וכד שלטא עלה דא סטרא אחרא מסאבא, עקרת מקמיה, ולא אתישבא כחדא.

תרגום לעברית

ופרשוי, ובה טפה אחת מאותן טפות שהיא מרה, ובשעה שמטילה אותה לפיו של אדם, היא נכנסת למעיו, ואז הנשמה מתבלבלת, ואותה טפה משוטטת והולכת בתוך הגוף ועוקרת את הנשמה ממקומה, ולא משאירה לנשמה מקום לשבת, והיא מרה כלענה, וטועם אותה האדם במרירות תמורת אותה מתיקות שטעמו בה בעולם הזה כשנמשכו אחריה. אחר כך זרקת טפה אחרת, והנשמה יוצאת ומת האדם. ואחר כך זרקת טפה אחרת, ופניו מוריקות, ומסריח. משום שהנשמה קדושה, וכששולט עליה הצד האחר הזה, עוקרת מלפניו, ולא מתישבים ביחד.

טקסט הזוהר

בגין כה, כמה דאתדבק באינון נשיקין בישין בהאי עלמא, אוף הכי נמי בהאי שעתא. דאי בר נש אתמשך אבתרה בהאי עלמא, ושבק סטרא קדישא, כדין נשמתא לא אהדרת לההוא אתר קדישא. וכמה דאתמשך אבתרה בהאי עלמא, הכי נמי שלטא על נשמתיה, וכדין נשמתיה נפקת בפטורי, ואוקמוה. וכל דא, בגין אינון נשיקין דנשקא ליה בהאי עלמא, דאינון מתיקין. ולבתר, מרירן ליה בהאי שעתא. ועל דא, והחזיקה בו ונשקה לו, בהאי עלמא, כמה דאוקימנא. (משלי ז) העזה פניה ותאמר לו, בגין

דְּבֵהֲאֵי הֵיכְלָא קְיִימִין כָּל קְטִיגוֹרִין, וְכָל שְׁלִיחָאן בִּישׁוּן דְּמִשְׁתַּכְּחֵי לְגַבֵּי דְּבֵר נֶשׁ, וְעַבְדֵּי לִיה דִּיתַקֵּן בְּתַקוּנָּו, וְיִסְלֹס בְּשַׁעְרֵיהּ, וְיִתְסַחֵי, וְיִתְתַּקֵּן בְּגִין דִּיסְתַּכְּלוֹן בֵּיהּ. הֵכָא קְיִימָא רוּחָא חָדָא, דְּאֶקְרִי סְקֻטוֹפ'הּ. וְדָא הוּא מְמַנָּא עַל כָּל תַּקוּנָּא וְסְלֻסְלָא דְּבִנֵּי נָשָׂא.

תרגום לעברית

מִשׁוּם כֶּה, כְּמוֹ שְׁנִדְבֵּק בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת רָעוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִף כֶּה גַם בְּשַׁעַר הַזֶּה. שְׂאֵם אָדָם נִמְשָׁךְ אַחֲרֵיהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְעוֹזֵב אֶת הַצַּד הַקָּדוֹשׁ, אִזּוּ הַנְּשָׁמָה אֵינָה חוֹזֶרֶת לְאוֹתוֹ מְקוֹם קָדוֹשׁ. וְכְמוֹ שְׁנִמְשָׁךְ אַחֲרֵיהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֶּה גַם שׁוֹלֵטֵת עַל נְשָׁמָתוֹ, וְאִזּוּ הַנְּשָׁמָה יוֹצֵאת כְּמוֹ בְּחֻבָּלִים, וּפְרֻשׁוֹהּ. וְכָל זֶה מִשׁוּם שְׂאוֹתָן נְשִׁיקוֹת שְׁנוּשָׁקוֹת אוֹתָהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהֵן מְתוּקוֹת, וְאַחֵר כֶּה מְרִירוֹת בְּשַׁעַר הַזֶּה. וְעַל כֵּן, וְהַחֲזִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לוֹ, בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׂבִאֲרָנוּ. הַעֲזָה פָּנֶיהָ וְתֹאמַר לוֹ. מִשׁוּם שֶׁבְּהִיכָל הַזֶּה עוֹמְדִים כָּל הַקְּטִיגוֹרִים, וְכָל הַשְּׁלִיחִים הָרַעִים שְׁנִמְצָאִים אֲצֵל הָאָדָם וְגוֹרְמִים לוֹ שִׁיתַּתְּקֵן בְּתַקוּנָּו וְיִסְלֹס בְּשַׁעְרוֹ וְיִתְרַחֵץ וְיִתְתַּקֵּן כְּדִי שִׁיסְתַּכְּלוֹ בּוֹ. כָּאֵן עוֹמְדַת רוּחַ אַחַת שְׁנִקְרֵאת סְקֻטוֹפ'הּ, וְזֶהוּ הַמְּמַנָּה עַל כָּל תַּקוּנָּו וְסְלֻסְלָא שֶׁל בְּנֵי אָדָם.

טקסט הזוהר

לְגוֹ דְּהֵאֵי הֵיכְלָא, קְיִימָא חַד מְמַנָּא אַחֲרָא, דְּהֵאֵי מְמַנָּא אַחֲרָא, אִיהוּ אֲתַעֵר לִיה לְפָר נֶשׁ לְבָתֵּר, לְאֲתַעֵרָא לוֹן, דְּהֵא אִיהוּ מְתַקֵּן גְּרָמִיָּה, וּמְסַלֵּס בְּשַׁעְרֵיהּ, דִּיטוּל בִּידִיָּה חַד מְרָאָה לְאֲסַתְּכָלָא בֵּיהּ, וְשׁוּי לִיה בִּידִיָּה, וְאֲסַתְּכָל בֵּיהּ, וְחָמִי דִּיוֹקְנִיָּה בְּהֵוָה חִיזוֹ. וּבְהֵאֵי אֲתַעֵר לְהֵוָה רוּחָא חֵילָא אַחֲרָא. דְּאֶקְרִי עֲסִירֻט'א, וּמְהֵכָא (ק'י' ע'ב רס"ד ע'א, וִיקְרָא כ"ה ע'א, רל"ד ע'ב) נְפָקִי, כָּל אֵינּוֹן דְּאֲחִזְזוּ דְּדִיבִין לְבִנֵּי נָשָׂא בְּחֻלְמִיָּהוּ. וְכָל אֵינּוֹן דְּאֲחִזְזִין מְלִין וְלֹא מִתְקִיָּמִי בְּהוּ, אֲלֵא לְעֲרַבְבָא לוֹן.

לפנים ההיכל הזה עומד ממנה אחר, שהממנה האחר הזה מעורר את האדם אחר כך לעוררם, שהרי הוא מתקין גופו ומסלסל בשערו, שיטל בידו מראה אחת להסתכל בה, ומחזיקה בידו ומסתכל בה, ורואה את דמותו באותו מראה. ובזה מעורר את אותה הרוח לכת אחר, שנקרא עסירט"א, ומכאן יוצאים כל אותם שמראים לאנשים כזבים בחלומותיהם, וכל אותם שמראים דברים ולא מתקיימים בהם, אלא לבלבל אותם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.